

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 283.

V Ljubljani, v ponedeljek 10. decembra 1888.

Letnik XVI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 8. decembra.

Deželno posojilo štajersko.

Poslaniški zbornici bil je včeraj izročen vladni predlog gledé oproščenja novega deželnega dolga štajerskega v znesku 12 milijonov goldinarjev od pristojbin in koleka. Po zgledu dežele Gorenje Avstrijske in Kranjske sklenil je namreč deželni zbor štajerski dné 25. septembra t. l. zemljiško-odvezni dolg premeniti v nov deželni dolg 12 milijonov goldinarjev, kar so tudi cesar 5. decembra potrdili. Prav kakor zaradi konverzije kranjskega zemljiško-odveznega dolga se po prej imenovanem predlogu tudi gledé štajerskega dolga vlada pooblaščuje z deželnim zastopom štajerskim skleniti novo pravno-veljavno pogodbo, ob enem pa se določuje, da so nove obveznice pripravne za sirotinske, fidejkomisne itd. depozite. Budgetni odsek je to reč že sinoči rešil in jej pritrtil brez ugovora, v zbornici pa pride že v prihodnji seji kot prva točka dnevnega reda na vrsto, in ni dvoma, da bode tudi od nje potrjena brez premembe. Kakor poroča „Südsteierische Post“, se snide deželni zbor štajerski 27. t. m. k izvanrednemu zasedanju, da konečno reši in dožene novo deželno posojilo, kateremu želimo enakega uspeha, kakoršni ima konverzija zemljiško-odveznega dolga kranjskega.

Davčni odsek.

Po razdelitvi došlih peticij oglasi se poslanec Luzzatto in prosi zbornico, naj bi davčni odsek po zadnjič sprejetem predlogu v obroku peterih tednov poročal tudi o predlogu tržaških poslancev gledé znižanja hišnega davka v Trstu. To je dalo načelniku davčnega odseka dr. Poklukarju priliko, da je odgovarjal na vse pritožbe ob enem.

Rekel je, da hoče davčni odsek skupno razpravljati vse predloge o premembah hišnega davka. V ta namen izbrani poročevalec se je zaradi nekaterih pojasnil obrnil do vlade, pa dosedaj še ni ničesa zvedel. Kadar dobí potrebnih reči, snide se pododsek, da reč dožene. Ako se bo vlada predolgo obotavljala, stopil bo odsek s svojimi predlogi pred zbornico. Tu sèm spadajo tudi prošnje predkrajev praških, ki odločno oporekajo zoper to, da bi se jim naložil enak hišni davek, kakor v Pragi. Gledé stanovanj za delavce bilo je odseku že izročeno neko poročilo, katero je pa zaradi nekaterih prememb vrnil pododseku. O poravnavi zemljiškega davka vsled reklamacij pa more odsek poročati, kadar je drago; davkoplačevalcem pa bi to nič ne koristilo, ker je dotični vladni predlog tako slab, da odsek priporoča njegovo odklonitev. Z obrokom peterih tednov je on zadovoljen, in upa, da bode tudi vlada pospeševala to reč, kolikor se dá strinjati z denarnim stanjem državnim. (Dobro! Dobro!)

Po teh opazkah je bila brez ugovora zavržena prošnja okrajne sodnije v Melku, da bi smela poslanca Verganija prijati zaradi prestopka društvenega zakona, ker je reč že zastarana, ter je bila potrjena volitev poslanca Kowalskega, potem pa se je pričel obravnavati

novi vojaški zakon.

Po nekaterih opazkah poročevalca grofa Kinskkega naznani predsednik, da so se proti zakonu k besedi oglašili: Plener, Deršatta, Reicher, Pichler, Zedtwitz, Bärnreither, Türk, Spens, Kübeck, Kreuzig; kot zagovorniki pa so bili vpisani: Rieger, Gregr, Vašaty, Heinrich, Liechtenstein, Jaworski, Hompesch, Popowski, Klucki, Madeyski, Kathrein, Doblhammer, Kowalski, Burgstaller, Luzzatto.

Toda tudi nasprotniki se niso oglašili, da bi zakonu samemu nasprotovali, ker je bilo že prej

skleneno, da tudi pritrtdijo novemu predlogu, in so res naravnost izrekli, da bode tudi nasprotna stranka glasovala za novi zakon, za kateri je treba dveh tretjin glasov, in ki bi brez levičarjev ne mogel obveljati, ali porabili so to priliko k silnim napadom na vlado in na večino državnega zbora.

Iz ust prvega govornika pl. Plenerja so odmevali napadi, ki so nedavno po raznih nemških listih stali na Avstrijo, češ, da hoče sedanja vlada v zvezi z državnozbornsko večino poslovaniti cesarstvo, ki zgublja svojo nekdanjo veljavo in nima več pravega zaupanja pri sosednih državah, kar je zlasti škodljivo nemško-avstrijski zvezi. Večina odsekova se ni brigala za pošteno hrano, izvrstno izvežbanje in dobro oboroženje naše voje, ampak se je raje bavil z jezikovnim vprašanjem. Toda vojna mora imeti enotni jezik, to je nemški jezik, in zato zahtevajo levičarji znanje tega jezika za častniški izpit. Konečno omenja Plener velike nevarnosti, ki od vseh strani pretijo ohranitvi miru, in sklepa, da bodo on in njegovi tovariši glasovali za vojaški zakon, da ga pa ne dovolijo sedanji vladi, ampak le vojni in državi.

Sijajno je za njim govoril dr. Rieger; njegove besede bile so mirne pa odločne. Vojskina nevarnost je po njegovi misli sicer res velika, pa tako blizo, kakor trdi Plener, vendar le ni, in se nam tudi od Rusije ni bati nobenega napada, kar pričajo njena mirna zagotovila in njeno zadržanje gledé Bolgarije. Sicer pa v tej zadevi zaupamo cesarju, ki bodo skušali ohraniti mir, ki bodo pa tudi prijeli za meč, ako bode to zahtevala čast, pravica, varnost ali zavezniška dolžnost naše države. (Dobro, dobro!) Kdor hoče kaj veljati, mora biti močan; kdor torej Avstriji dobro hoče, mora državi privoliti potrebno pomoč, ako bi nas še tako hudo trla ta butara. Mi smo torej to žrtev dolžni ne samo ohranitvi miru, ampak tudi svoji zvezi z Nem-

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohora.

Z nekim ponosom oziramo se Slovenci na našo družbo sv. Mohora, in po pravici! Nestrpno pričakujemo vsako leto družbinih knjig, nestrpno pričakujemo, za koliko se je število zopet pomnožilo. Vzrok tej nestrpnosti pa je, ker smo prepričani, kako važno nalogo ima družba sv. Mohora pri našem narodu. „41.552 udov! To je izbrana armada, katero so letos privedli navdušeni četovodje, goreči duhovniki in rodoljubi v šotor „družbe sv. Mohora.“ Tako se začenja družbin „Oglasnik“. Narastlo je letos število udov za celih 6542. — Skoraj po vseh škofijah se je število povečalo. Zmanjšalo pa se je vzlasti v videmski nadškofiji in somboteljski škofiji. Slabo znamenje je to in če se kmalu na bolje ne obrne, je naroden pogin onih naših rojakov neizogiben. — Božja pomoč kaže se očitno pri naši družbi in ako smo nanjo ponosni, zahvaliti se moramo tudi Bogu, ki jej daje rast. Dolžnost pa je vsakemu zavednemu Slovincu skrbeti po vseh svojih močeh za razvoj in razcvit te družbe. Pregledati hočemo torej posamezne knjige. Semtertje bodemo morebiti s svojo hvalo manj radodarni, a izjavljajmo že tu, da nam je edino plodonosno delovanje družbe

sv. Mohora in narodova dušna korist pri sre. Tako velikansko podjetje, kot je naša družba, pač zasluži, da se o njem vsestransko premišluje.

„Življenje preblažene Device in Matere Marije in njenega prečistega ženina sv. Jožefa“, VII. snopič. Popisal J. Volčič. V tej knjigi nam opisuje prerano umrli g. pisatelj Marijina božja pota. Kratka razprava o svetih krajih sploh mu je za uvod; tvarina sama pa je nekako čudno razdeljena. Na prvem mestu nam opisuje g. pisatelj starodavne Mariji posvečene kraje v jutrovi deželi (Nazaret, Karmel, Jeruzalem, Betlehem). Prehajajoč v Evropo govori o božjih potih na Laškem (prav lepo in dovolj obširno o lavretanski hišici in raznih Mariji posvečenih cerkvah v Rimu), Španjskem, (Montserat, Vila viciosa), Francoskem (Lourdes, La Salette, Chartres, Notre Dame, Puy), Švicarskem (Einsiedeln, Stein, Marija sneznica) in na Angleškem (Kanterburi, Linkoln London). Zdaj pa na enkrat preide gosp. pisatelj v Ameriko opisujoč tamošnja bolj znamenita božja pota; le-tem pa sledé zopet evropski sveti kraji, in sicer na Nemškem (Stari Oting, Vilsbiburg, Speier Kevelaer, poljski Čeustohov), Avstrijskem (Dunaj, Radna, Schein, Boleslav, Inomost, Št. Jurjevo) in na Hrvatskem. Le-ti sveti kraji so razvrščeni po — škofijah, in sicer v senjski škofiji (Trsat in Krasno), v zagrebški nadškofiji (Bistrica), v lavantinski škofiji (Petrovče, Ruše, Velka, Nazaret, Novaštifta in Ma-

rija Celje). Snopič završuje božja pot „Sv. Višarje“ na Koroškem. — Jezik je v tej knjigi priprost, neprisiljen, poljuden, kar diči tudi druge Volčičeve spise. V berilu je vtisnenih dokaj lepih podob znamenitejših Marijinih cerkv; in kakor naš kmet še zdaj nerad položi iz rok „Življenje svetnikov“, tako se tudi te knjige ne bo naveličal, kajti dobil bo v njej i poštene zabave i zdravega pouka.

Tomaža Kempčana: „Hodi za Kristusom“. Štiri knjige. Preložil in z navadnimi molitvami pomnožil Andrej Kalan, trnovski kapelan v Ljubljani.

Kdo ne pozná Kempčana? Kdo tudi ne vé, kako rado bere in premišluje naše ljudstvo to knjigo? Zadnja izdaja, katero so oskrbeli bogoslovci lavantinski pod vodstvom pokojnega Slomška, je že silno redka postala. Potreba je bilo nove izdaje in popravljenega prevoda, ki zadostuje tudi sedanjim potrebam. Vstregla je gotovo družba sv. Mohora zeló s to knjigo. Smemo biti hvaležni pa tudi gospodu pisatelju. Priredil je knjigo v lepi, umevni, domači slovensščini. Nič nepotrebnih tujih izrazov ne nahajaš. Čemu bi se tudi šopirili s tujim perjem, ko imamo dobrega domačega blaga.

Dobro je pogodil g. prelagatelj, da ni dostavljal k citatom poglavij in vrst, iz katerih so vzeti. — Razločujejo se vendar z nekoliko razprtim tiskom. Dobro služijo molitvice (sklep), ki sledé za vsakim poglavjem in so večinoma zbrane iz spisov Kempča.

čijo. Govornik omenja potem nedavnih časnikaških preprirov zaradi te zveze, in brez strahu prav odločno med živahnim odobravanjem poslancev obsoja nemške liste, ki so dvomili nad tem, bo li Avstrija res tudi zvesta tej zvezi ali ne. „Tako“, rekel je dr. Rieger, „se ne govori z zavezniki. (Živahno odobravanje.) Avstrija ne sklepa pogodb, da bi jih potem prelomljevala. Ako Njih veličanstvo naš cesar sklenejo kako zvezo, bodo tudi pošteno pri vseh okoliščinah držali svojo besedo, in Njih narodi jih bodo vsi kot jeden mož podpirali!“ (Živahna pohvala!)

Dr. Rieger se potem obrne k posebnim zadevam češkim in ostro obsoja nemško stranko zaradi napadov na češki narod. Prevelika samozavest je zaslepila Nemce, da več prav ne vidijo, in da ne sodijo več nepristransko. V eno mero tožijo o zatiranju Nemcev, tudi Plener je to ponavljal; kdor pa nepristransko opazuje in sodi, vidi, da imajo Nemci še zmerom večjo veljavo in prednost v Avstriji. (Dobro, Dobro!) To so ohranili iz prejšnje absolutistične dōbe, ali sedaj imamo konstitucionalno dōbo; narodi sami odločujejo o svoji osodi in ako si je češki narod pridobil veljavo, si je ni pridobil s pomočjo sedanje vlade, ampak po svoji lastni moči brez vlade, ali kakor je grof Taaffe enkrat rekel, zoper vladu. Sicer pa notranja politika za sklepanje političnih zavez ni merodajna, take zveze se sklepajo vsled skupnih koristi; tudi Bismarck zveze z Avstrijo ni sklenil iz posebne prijaznosti do nje ali očaran od njenih lepih oči, marveč ker je v tej zvezi videl svoj lastni dobiček. Prav je, da je bila ta zveza sklenjena, kateri skupne koristi zagotavljajo obstanek, tako daleč pa vendar ne smemo iti, kakor so hoteli nekateri, da bi stopila Avstrija z Nemčijo v državno-pravne razmere; Avstrija mora biti enakopravna zaveznica, ona mora pri tej zvezi ohraniti svojo samostanost, da, mora delati svojo politiko, politiko svojih koristi ako bi bilo treba, tudi proti zavezni! (Živahna pohvala.)

Konečno je Rieger pojasnjeval, kaj je panslavizem, in dokazoval, da avstrijski Slovani nikakor ne želé ruske vlade, ker imajo nad Poljaki žalosten zgled, česa bi se jim bilo nadejati; ali poznanski Poljaki so jim v svarilo, da si ne želé tudi ruske oblasti. Oni hočejo ostati v Avstriji ter stojé na eni podlagi z Najvišjo vladarjevo rodbino. Oni brez Avstrije nimajo nobene prihodnosti. Pa tudi cesarska rodbina bi je ne imela. Zato je vse, kar Najvišji rodbini zagotavlja veličastno mogočno prihodnost, v enaki meri tudi porok za naš narod. (Dobro dobro!) Vsaka trdnjava, ki se napravlja za Najvišjo dinastijo, je tudi mogočen ščit za našo narodnost, in zato bodemo glasovali za ta zakon in ga dovolili cesarski rodbini in mogočnosti države.

Živahna pohvala in glasno ploskanje je donelo po dvorani in vse se je trlo okoli Riegerja, da bi mu čestitalo k izvrstnemu govoru, ki je napravil silno mogočen vtis in ki bode gotovo najlepši kras sedemdesetletnica, katero bo dr. Rieger 10. t. m. praznoval v Pragi. (Konec prih.)

novih. Pridejani „molitvenik“ stori knjigo še bolj rabljivo, da služi tudi kot mašna knjiga.

Želeli bi le nekoliko več predgovora. „Kdo je pisal to lepo knjigo? Pisatelja imenujejo navadno Tomaža Kempčana.“ Res „navadno“. Drugi pripisujejo knjigo „Gerzonu“ (Jean Charlier), drugi zopet verčelskemu opatu benediktincev „Gerzena“. Večina, se vé, pripisuje knjigo Tomažu Kempčanu. A tudi ti niso vsi enakih misli. Eni trdé, da je knjigo sam spisal. Drugi, kar je bolj verjetno, da jo je le sestavil iz različnih zbirk, katere so rabili po samostanih raznih dežel. V tem nas potrjujejo galikanizmi, germanizmi in italijanizmi v izvorniku latinskem. Sicer tudi tu veljajo besede: „Ne povprašuj, kdo je to rekel; raje pazi, kaj je povedal!“

Navod, kako rabiti knjigo, je sicer kratek, a zeló potreben. Želeti bi bilo, da bi se tudi v cerkvenih govorih véasih omenila in priporočila.

Tisk in papir je ličen, tudi oblika nam bolj ugaja, kakor pri Filoteji. Romaj torej, knjiga, iz rok v roke. Razveseljaj in utrjaj v pobožnem življenju svoje bralce! „Od družbe sv. Mohora si želimo še drugih klasičnih ascetskih knjig. Hvala Bogu, ne manjka jih, pa tudi — še večja hvala Bogu — ne med Slovenci čitateljev takim knjigam („Dom in Svet“)

(Dalje prih.)

Dr. Fr. L. Riegra sedemdesetletnica.

„Nedejme se!“

Danes praznuje svoj 70letni rojstveni dan mož, ki celih 40 let stoji na čelu političnega in narodnega življenja narodu češkemu, mož, o kojem se smé reči, da je osivel v službi domovine svoje. Ime njegovo spojnano je tesno od l. 1848 i z našim javnim in narodnim življenjem, z našimi željami, napori, trpljenjem, nadami in prevarami, v srečnih in tužnih dnevih, čislán od prijateljev, zavídan in sovražén od drugih.

Od svojih dijaških let vdeležil se je Rieger vseh podjetij, s kojimi si je samostalni in samoupravni duh češki klestil pot, s kojimi je gradil in branil bitost svojo, da bi zavzemal zopet ono mesto, katero mu gré v družbi drugih narodov. Kar je ovladalo misli celega naroda — v katerikoli dōbi si bodi — kedarkoli je bilo največ potrebno za navdušenje in manifestacijo narodne zavesti in narodne sile, Fr. L. Rieger bil je zraven, pomagal in delal: v literarnem odseku češkega muzeja, pri ustanovitvi meščanske besede praške, pri zgradbi „Narodnega gledišča“, gledé ravnopravnosti češkega jezika v obrtniškem društvu, pri ohranjenju staro-češke povestnice, stavbene in glasbene umetelnosti, pri prirejevanju prelepih slavnostij v spomin narodnih ženijev, pri založbi „Matice šolske“ in pri drugih narodnih prilikah in podjetjih, iz kojih je narod zajemal krepilo, Fr. L. Rieger vdeležil se je z besedo in dejanjem, rodoljubje njegovo obrodilo je ovočje, s kojim se je krepčal ves narod.

Da bi narod češki povzdignil iz globokega upadka, v kojem je tičal, to je bil glavni namen, kojemu je dr. Rieger izza mladih let posvetil svoje plemenite misli in znamenito duševno nadarjenost. Spoznal je, da samo literatura more narod dovesti k zaželjenemu cilju iz gmotne in duševne tmíne.

Kar se naporov Riegrovih pred l. 1848 gledé povznešenja češkega jezika tiče, smé se reči, da so vse zahteve po 40. in 50. letih izpolnjene v tem oziru, in da ta stran življenja njegovega je dovršena. Češki jezik je dandanašnje uveden v ljudske, meščanske, poljedelske, obrtne šole, gimnazije in realke, na visoki tehniški šoli in univerzi, v družbeno življenje, deželne in samoupravne urade, a tudi med plemstvom.

Prva skrb in namen bila sta Riegru, da narod češki otmé ponižanja, v koje so ga pahnili germanizatorji, in da narod zopet dovede k veljavi, ubraniti ga pangermanizma, da ne pade Nemčiji v žrtev. Zato ga Nemci nazivljejo tudi slovanskega voditelja, sebe pa edinega ohranitelja Avstrije.

Gledé državno-pravnega stališča bilo je Riegrovo delovanje manj vspešno, in sličen je češki voditelj v tem oziru — in narod češki ž njim — lačnemu Tantalú, kojemu je bilo zrelo, sladko ovočje prav blizu, a se mu je vedno umikalo v ugodnem trenutju. Mislimo tu na l. 1871, ko je pod Hohentwartovim ministerstvom Rieger z grofom Clam-Martiničem izdelal fundamentalne članke in je potrdil cesar ter priznal češko državno pravo; koronanje cesarja našega za češkega kralja bilo je pred durmi, a žal, izginilo je vse kakor sanje Učaka li to Rieger v bodočih letih?

Ljudstvo svoje je Mojzes vodil 40 let po puščavi, predno je dospel do obljubljenega dežele. Rieger je nekočkrat sicer pogledal v obljubljeno deželo češkega historičnega državnega prava, ali priti v njo ni mu bilo dovoljeno. Pač grenko je sejati, a nikoli pospravljati žetve v stoge! Toda voditelj češki ima jekleno voljo in zdrav značaj, on se ne straši in plaši, ako je zaprta jedna pot, poišče si drugo.

Voditeljem učinili so Riegra dragoceni duševni in fizični darovi. Izobraženje njegovo je v istini univerzalno. Zlasti dar govorništva in jezikov znanje podeljeni so njemu v obili meri.

Besedo češko, koja je imela poslednje zavetišče v cerkvi na propovednici, je Rieger iz mrtvega papirja obudil k življenju kakor prvi govornik češki, v čegar ustih je ta severoslovanski jezik po sto letih zadobil zopet svojo lagodivno moč in prožnost. Je-li češčina sposobna za javno življenje, za olikano družbo, vprašanje to je rešil Rieger sam s svojo nadarjeno zgovornostjo in si s tem stekel nevenljivih zaslug v povestnici češkega jezika.

Druga stran Riegerjevega rodoljubja je njegova čista, neomadeževana nesebičnost. Polstoletno narodno delovanje je prosto najmanjše sence gledé

lastne osebe in rodbine. Pri drugih narodih može male, neznatne nadarjenosti v primeri z Riegerjevo in stališčem njegovim poleg skrbi za javne zadeve niso zabili i osebe svoje, mnogi so se okoristili, postali so imoviti, poštenim in nepoštenim potom. Rieger si zá-se ni pridobil nič, ni urada, ni imetja, ni imena, petdeset let deluje brez dobičkarije, celó v lastno gmotno škodo.

Rieger tudi ne spada med strahopetneže in licemerce: na najvišjem mestu in tudi narodu svojemu povedal je mnogokrat resnico v oči. In Rieger ni samo nadarjen mož, temveč delaven. Géslo njegovo v političnem boji je: „Nedejme se!“ A ko je založil „Naučni slovar“, napisal je nánj drugo géslo, za domače potrebe: „V práci a vědění jest naše spasení“ (v delu in vědi je rešitev naša). Dve krasni primeri o idejalnosti ciljev njegovih nahajamo v njegovem znamenitem govoru v minolem zasedanji deželnega zbora, ko je priporočal založbo češke akademije. Jako lepo je Rieger dokazoval v tem govoru, da věda požlahnjuje človeške nravi in človeka približuje istemu cilju, h kojemu vede i krščanska vera. „Znano je“ — rekel je Rieger — „da samo neolikanec se more v oholosti svoji porobu staviti Bogu, kajti prava in globoka učenost vede k Bogu!“

Na svetu ni prostočistih idejalov, vsak je več ali manj napojen posvetnim duhom. Pač blažen oni mož, kakor vidimo pri Riegru, ki se ne dá preslepiti po kalnih načelih in si vzlic odpornim skušnjam ohrani vero v idejale, in to je posledica plemenitega značaja, ki je lasten temu možu.

Petdeset let delal je in se trudil za narod, zanj žil in le njemu posvetil vse svoje moči. In ko se bode po mnogih letih pisala povestnica češkega naroda za poslednjih 40 let, z zlatimi pismenkami bode ime Riegrovo zabeleženo na čelu te povestnice.

Narod slovanski pa, ki ima na dnu svojega srca zapisano neumorno delavnost in zasluge sivolasega rodoljuba, hvaležno in v bratski ljubavi čestita voditelju bratskega mu naroda, a ž njim bela stolnica naša v duhu proslavlja na obalih srebrnopene Veltave v slovanski Pragi 70letni rojstveni dan slavnega rodoljuba, spominjajoč se mnogih trpkih borb, koje je vojeval s slovanskimi rodoljubi, ter prosi Vsegamogočnega, naj ga še dolgo ohrani čilega in zdravega narodu v blagor, domovini v ponos. Srečno naj doživi mož, kar je započel pred 40 leti mladenič: spojiti narod svoj k složnemu in plodonosnemu delovanju, da bi konečno mogel vsklikniti, ko se mu nagne dan: Gospod, zdaj se pa rad ločim s tega svetá, ko vidim narod svoj srečen! A. S.

Politični pregled.

V Ljubljani. 10. decembra.

Notranje dežele.

„Bauernverein“ okolice mariborske je poslal princu Liechtensteinu zahvalno pismo za njegov govor o kmetskem dednem pravu, posebno pa za to, ker je tako dobro zavrnil dr. Kronawetter-a.

„N. Fr. Pr.“ razpravlja na dolgo in široko razloge, zakaj bo glasovala državnozborna levica za orožno postavu. Seveda hočejo levičarji na višjem mestu odpreti oči, koliko žrtvujejo, ko pri tej točki edino le iz patriotizma zatajujejo svoje prepričanje in svoj vsporéd. Pri tem je pa dunajska židinja nehoté sama sebi dala zaušnico. Pravi namreč: Ker je zveza z Nemčijo splošnja želja nemških Avstrijanov in ker zahtevajo koristi te zveze, da se sprejme nova orožna postavu, zaradi tega bodo levičarji glasovali zanjo. — Tega bi tedaj ne storili, ko bi se šlo le za strogo avstrijske koristi. V resnici čudovito domoljubje, na katero mora biti ponosna le „N. Fr. Pr.“

„Volkszeitung“ piše, da v bodoče ne bodo več davkartije opravljale službe pristojbinsko-odmerjalnega urada, marveč se bo ta posel izročil izključno le pravniškim uradnikom.

Vnanje države.

Politični položaj v Srbiji se je pričel polagoma jasni; kralj si pridobiva simpatije opozicijskih strank. Ali je to le sad kraljeve dobre volje, tega ne bodemo razpravljali; tolko pa je gotovo, da je kralj prišel s svojimi protinarodnimi vladami do skrajne meje in da je jako pametno storil, ko je hipoma krenil z dosedanje poti. — Garašaninovo glasilo „Videlo“ se britko pritožuje, da je postopanje vladnih volilnih komisarjev preprečilo zmago naprednjaške stranke. Tudi priobčuje več brzozavk iz raznih srbskih krajev o izgredih združene opozicije zoper naprednjake. „Srpska Nezavisnost“ in „Odjek“ pa pravita, da je vladal povsod največji red. Radikalci, ki so imeli pri prejšnjih volitvah večino 139 glasov, upajo, da bodo imeli sedaj tako z 200 glasovi. Vzlic temu pa imajo malo upanja, da

bi prišel njihov vodja, general Gruic, na vladno krmilo. Najbrže bo Kristića nadomestilo liberalno-radikalno koalicijsko ministerstvo, na čelu mu Jovan Ristić.

Bolgarsko sobranje je začelo zadnje dni pridno delovati. Razprava o proračunu se bo pričela dné 15. t. m. Ker mora sobranje rešiti jako veliko načrtov, trajalo bo njegovo zasedanje skoraj gotovo dlje časa, kakor je bilo to začetkoma določeno.

V kratkem se bodo baje vršile pomenljive spremembe v ruskem diplomatskem osebju. Pl. Hitrovo, dosedanji za Rusijo zaslužni poslanik v Bukareštu, bo šel kot tak na grški dvor. Pl. Hitrovo je mož iz šole Katkov-Ignatijev-ove ter bo njegovo odkličenje v Atene napravilo na Dunaji in v Budimpešti neprijeten vtis. Rusija je nezaupno opazovala, kako se je zadnji čas približevala Avstrija Grški; zaradi tega bo moral oditi v Atene odločen zastopnik, in kot tak se je več kot dovolj izkazal pl. Hitrovo. Kdo bo njegov naslednik, ni še znano. Ruski poslanik v Atenah, pl. Bützov, bo postal veleposlanik v Carjigradu, pl. Nelidov pa bo dobil mesto v ministerstvu notranjih zadev. — Car je povzdignil naučnega ministra Deljanova povodom njegove službene petdesetletnice v grofovski stan.

Bela knjiga nemške vlade o vshodno-afriških razmerah je jako obširna. Državnemu zboru se je izročila predvčerajšnjim. Najprvo obsega zgodovinski popis, kakó je Nemčija prevzela ta posestva, potem obravnave z zanzibarskim sultanom, poročila o vstaji, trgovino s sužnji in blokado.

Kakó razno so ocenjevali francoski listi Baudinovo slavnost, kažejo najbolj njihove trditve gledé števila vdeležencev. „Voltaire“ in „Lanterne“ sta jih cenila na 300.000, „L'Autorité“ pa na — 6000. — Boulanger je sprejel mandat za departement „Nord“; vsled tega bo treba novih volitev v Somme in Charente Inférieure. — Zbornica je potrdila naučni proračun.

Italijanski senat je potrdil preosnovo uprave z 71 proti 48 glasovom. Na interpelacijo Cortejevo o vladnih namerah ob Rudečem morji je odgovoril Crispi: Jaz sem bil zoper zasedanje Masave in Assaba. Sedaj se ne moremo toliko zunaj države zavezati, da bi bile v slučaju evropskih zmešnjav naše moči deljene. Mi nočemo prodirati v Abesinijo, pa tudi ne zapustiti Masave, katero bi potem zasedla kakova druga država. Po mojem mnenju ni verjetno, da bo navstala evropska vojska, akoravno je položaj resen. Odnosaji naši k Franciji so se zboljšali ter so sedaj normalni. Jaz sem popolnoma Cortejevega mnenja, da bi bila vojska s Francijo velika nesreča za Italijo. Celemu vladnemu delovanju je namen, da prepreči vojsko. Toda z ozirom na splošno oboroževanje mora tudi Italija skrbeti za svoje koristi in dolžnosti in zoper vse mogoče nevarnosti. Italija ne more zapustiti afriških posestev, ker mora izvršiti svoj civilizatorni poklic. — Corte sicer ni bil zadovoljen s tem odgovorom, vendar pa ni stavil novega predloga.

Angleška zgornja zbornica je končala naddrobno razpravo o postavi gledé nakupovanja irskih zemljišč ter jo potem potrdila v tretjem čitanji.

Španjski vojni minister je odstopil. Skoraj gotovo bo izbruhnila splošnja ministerska kriza. „Epoca“ pravi, da se bo sestavil kabinet pod predsedstvom Sagastovim z Gamazom.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 29. novembra. (Dunaj ima premalo cerkvâ.) [Konec.] S tem je pojasnjena zadostno današnja praznota po cerkvah. Čemu se neki v nedeljo zapirajo prodajalnice, zakaj bi na pr. moral pek ali mesar zapirati v nedeljo svojo prodajnico, ko so trafike odprte leto in dan? Je-li morebiti tabak za življenje potrebnejši od kruha?

Kaj si ima misliti ljud, ako uradniki kot zastopniki vladarjevi, koji se nazivlje apostolski, čas v službo božjo odmenjen morajo tratiti po pisarnah?

Nehoté se mora tu povdarjati, da nedeljsko poslovanje v pisarnah gotovo v ne mali meri proizvračuje praznoto naših cerkvâ, ako se uvažuje, kak veliki socijalni vpliv ima sploh birokracija.

Ljud je v mnogem oziru navezan na uradništvo, in to zlasti pri vas na Slovenskem, kjer se armada uradnikov primerno najbolj pomnožuje iz tega ljudstva v zadnjih letih. Marsikakega očeta želja je, da dá sina svojega toli v šolo, da postane vsaj svoje dni — majhen gospod. V očéh našega ljudstva je diurnist neki višji pojav; iz tega se pojasnjuje pri nas množica učenega ali nezadostno učenega proletarijstva. Vse vré skoro v pisarne. „Kancelija“ je slovenskemu kmetu do danes posvetni raj. Kaj čuda potem, da se je socijalni pomen pisarne nad pomen cerkve previsoko povspel in da se pisarniške zasluge mnogo višje cenijo, nego še tako lepe in vzvišene pastirske zasluge.

Iz Horjula, 5. dec. Tudi v našem sploh mirnem kraju smo slovesno praznovali 2. dan decembra v spomin štiridesetletnega vladanja presvetlega cesarja.

Že na predvečer se je pripravljalo ljudstvo za ta slavni dan, akoravno je bilo slabo vreme. Dne 2. decembra je bilo v vasi postavljenih sedemdeset mlajev s cesarskimi in slovenskimi zastavami; istotako so bile hiše okrašene s cveticami in zastavami. Bil je dan, ki ga nam je Bog dal, ker smo se spominjali slavne vlade našega presvetlega vladarja. Zjutraj so imeli govor o presvetlem cesarju čast. gosp. domači župnik, ob 10. uri pa mej slovesno sv. mašo čast. gosp. katehet Janez Smrekar iz Ljubljane. Oba gospoda sta povdarjala blagodejno delovanje, dobrotljivost in usmiljenost cesarjevo. Ljudstvo je bilo do solz ginjeno. Po popoldanski službi božji sta čast. gosp. župnik in gosp. učitelj obdarovala šolske otroke s cesarsko knjižico. V imenu horjulskih mladeničev je vrli Franc Leben vsadil lipovo dravo v večni spomin cesarjeve štiridesetletnice v pričo občnega odbora, požarne brambe in mnogoštevilnega ljudstva. Nato je g. J. Marinčič z vzvišenega prostora v vrlem govoru narodu pojasnil pomen vsajenega drevesa, na kaj naj to drevo spominja še pozne rodove, ter je končal: Bog živi še mnogo let presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Mej pokanjem topičev je zaigrala godba cesarsko pesem. Zvečer je bila vas razsvetljena, po vrhovih so goreli kresovi.

Prišel se je konečno sprevod ognje-gasilnega društva pri županovi hiši ter šel z godbo do župnikovega doma. Ustavil se je tudi pri hiši g. stotnika Jak. Čudna, ter zaigral pri lepi razsvetljavi cesarsko himno, in konečno pri g. učitelju. Pri domači voselici v gostilni Jan. Čepona je prav dobro govoril o pomenu slavnosti g. župan. Iz tega se vidi, da je naš narod verno udan svojemu vladarju, da vse žrtvuje za cesarsko hišo, a sme terjati tudi svoje pravice. Vsa svečanost vršila se je dostojno. Največjo zaslugo pri tem ima naš župan Matej Šušteršič.

Dnevne novice.

(„Matica Slovenska“) je podarila povodom štiridesetletnice vladanja Nj. veličanstva v soglasji z najvišjimi intencijami 1250 patrijotičnih knjig iz društvene zaloge učiteljskim in šolarskim knjižnicam vseh slovenskih pokrajin. Došla so ji za to darilo že od več strani, vlasti pa od primorskega c. kr. namestništva, dostojna zahvalna pisma.

(„Matica Slovenska“) je danes brzojavno čestitala svojemu častnemu članu dr. Fr. Ladislavu Riegru o njegovi sedemdesetletnici.

(„Matica Slovenska“ darilo) o cesarjevi štiridesetletnici poslano učiteljskim in šolarskim knjižnicam na Štajersko, došlo nam je od nadučiteljev v Slov. Bistrici in v Šoštajnu nazaj. Ali bi se bilo poslatvi kacega „Schulvereina“ tudi to zgodilo? Knjige so bile odmenjene celemu okraju; knjižnice, katere vendar hočejo sprejeti to darilo, obrnejo naj se torej v ta namen do „Matice“ same.

(Odlikovanje.) Knez in nadškof goriški, gosp. dr. Alojzij Matija Zorn, je od Nj. Svetosti papeža Leona XIII. odlikovan s častnim naslovom pristojnika papeževega prestola (Assistens Solio Pontificio). Ta vest gotovo vzbudi opravičeno radost po vsi nadškofiji goriški.

(Nagla smrt neke šolske sestre) v hiši „Notre-Dame de Sion“ v Trstu dala je nekaterim listom priliko, trditi, da se je „mlada nuna“ sama zastrupila iz dozda še neznanih vzrokov. Kakor čitamo v „Fremdenblatt“-u z dné 5. t. m., zaukazali so truplo štiriindvajset let stare redovnice raztelesiti, da bi se pokazalo, za čim je umrla. Profesor Vierthaler se je prepričal, da se ni zastrupila, ampak da je umrla navadne nagle smrti. V želodecu namreč niso našli nobenega strupa, ampak le malo konjaka in cveta, ki so ga omedleli vivali v usta, da bi jo zopet zdramili.

(Katol. družba rokodelskih pomočnikov) je včeraj priredila slavnost 40letnega vladanja presvetlega cesarja Franca Josipa I. v dvorani svoje hiše po naslednjem vspredu: 1. Ant. Foerster: „Na slavo Avstriji“, moški zbor; 2. Slavnostni govor; 3. P. Hugolin Sattner: „O Avstrija, ti dom krasan“, zbor; 4. „Častitka“, deklamacija; 5. Lj. Hudovernik: „Naša zvezda“, zbor; 6. J. G. Stehle: varijacije o „Cesarski himni“, za harmonij; 7. „Oproščen je“, igrokaz v enem dejanji, spisal And. Kalan. Vse točke tega vzvišeni slavnosti popolnem primerne programa so se vrlo dobro izvršile. Nežno, v narodnem duhu vglasbeno pesmico „Naša zvezda“ morali so dobro izvežbani pevci na občno zahtevanje ponoviti. Nad

vse pa ste nas zadovoljili dve reči: Izvrstno sestavljeni „slavnostni govor“, v katerem nam je č. g. dr. Janežič v krepkih barvah naslikal dobrote, ki jih je presvetli vladar posnemaje slavne prednike svoje vsa leta naklanjal obrtnikom in delavcem, in pa: Kalanov igrokaz, v katerem je posebno v koncu genljiv prizor, ko poprej po nedolžnem obsojeni in zaprti mladenič blagodušno odpusti svojemu krivičniku ter ob enem od cesarja dobi odlok, da je vojaščine prost, kar njegovega silno potrtega očeta zopet utolaži, in vsi navdušeno zakličejo: „Bog živi cesarja!“

(Župnikom pri sv. Petru) v Ljubljani je imenovan dosedanji tamošnji kapelan, čast. g. Martin Malenšek.

(Konfiskovana) je bila zadnja številka „Mira“ zaradi dopisa iz Bilčovasi, v katerem dopisnik odgovarja na popravek g. okr. glavarja v št. 21. t. l. List izide jutri v drugi izdaji.

(Gospod Josip Gorup) je v četrtek prišel v Ljubljano in deponoval 110.000 gl. rente za ustanove, o katerih smo že poročali.

(Osnovni shod) društva „Mojsterska blagajna“ bil je mnogoštevilno obiskan. Predsednik g. M. Kunc je otvoril zbor z daljšim nagovorom, v katerem je omenjal, da je bila povod ustanovitvi tega društva 40letnica presvetlega cesarja, kateremu je kranjsko obrtno društvo s to ustanovitvijo nameravalo izkazati svojo hvaležnost. Upati se sme, da bodo vsi sodrugi s podporo tega društva pripomogli in svrhu njegovega razvitiya, da postane zavetišče vseh rokodelcev, kadar jim ne bo druge pomoči. — G. Hribar je prebral potem od vlade potrjena pravila, na kar se je vršilo vpisovanje v društvo. Ko g. predsednik naznani, da je vpisanih že nad 50 članov, katero število je po pravilih v osnovo društva potrebno, prično se volitve. Izvoljeni so bili v predstojništvo gg.: Karol Binder, Adolf Tönies, Jernej Zitnik, Edvard Schlegl, Ludovik Widmayer, Fran Sturm, Matija Kunc, Josip Bukovnik, Janez Bonač, Alojzij Jenko, Leopold Tratnik in Ferdinand Schaffer. Kot namestniki pa gg.: Vinko Čamernik, Anton Košir, Avgust Rumpel, Karol Hinterlechner, Alojzij Krimer. V nadzorovalni odbor so bili izvoljeni kot člani gg.: Anton Klein, Josip Vidmar in Vinko Zirenstein; za namestnike pa gg.: Ravnikar, Tomič, Hribar. Nato se je sestavil odbor in volil načelnikom blagajne g. Mat. Kunca, namestnikom g. Adolfa Töniesa in zapisnikarjem g. Frana Šturma, na kar se je zbor zaključil. — Bog daj novemu društvu obilne sreče in mnogih podpornikov, da mu boče moči izvrševati hvalevredno nalogo!

(Iredentovci v Trstu.) V raznih dunajskih listih je stala te dni novica, ki so jo iz njih posneli tudi slovenski časniki, da so namreč v Trstu zaprli več iredentovcev, ki so raznašali veleizdajske lističe, in da so prijeli tudi cerkvenika svet. Justa, ki je našel v nedeljo eel zavitek takih lističev in jih razdelil med ljudi v cerkev pribhajajoče, ker ne zna brati in je mislil, da so kake molitvice. „Triester Zeitung“ zanikuje to poročilo rekši, da so zaprli mesarja Antona Mrakiča in njegovo znanko Terezijo Aprile, pa štiri mladeniče, ki so prav zelo na sumu, da so trosili veleizdajske lističe. Natančnejšega se sicer nič ne vé, ali najbrže je to le norost, kakeršno večkrat počenja mladost. Gledé cerkvenika piše omenjeni list, da je res v nedeljo zjutraj našel sedem tiskanih lističev, ki jih je pa brez obotavljanja izročil stolnemu župniku, kateri je reč naznanil policiji in o kateri se še vrši preiskava. Ravno tako ni res, kar piše „N. Fr. Pr.“, da so v Benetkah prijeli nekega jako nevarnega iredentovca, ki se je hotel po morji peljati v Trst, od ondot pa v Miramar, kjer so 1. in 2. t. m. bivali naš cesar z cesarico. „Triester Ztg.“ pravi, da je o tej reči na meročajnem kraju poizvedovala in zvedela, da od vsega tega poročila niti besedica ni res. — Tako se nam poročča od meročajne strani. A temu poročilu nasproti pišejo mnogi listi, da se že vlada peča z iredentovci ob Adriji in na Južnem Tirolskem, in da se bo naše vnanje ministerstvo pritožilo pri italijanski vladi.

(Odbor „Sokolov“) je v zadnji seji pooblastil g. Srečka Magoliča kot vrednika slovenskemu oddelku v Pragi izhajajočega ilustrovanega lista „Sokola“, ki bo z novim letom skupno glasilo vseh slovauskih telovadnih društev. Letnina lista znaša 2 gold. — Za „Sokolski dom“ se je naročil načrt ter določila nagrada. — Občni zbor boče dné 6. januarja.

(O potresu), ki smo ga minoli četrtek čutili tudi v Ljubljani, dobili smo z dežele več poročil.

Dopisnik iz Št. Jurja pod Kumom je čutil dva močna sunljeja. Iz Motnika se nam poroča, da je bil ta že drugi potres v tekočem letu. Isto se nam poroča iz Št. Ožbald. Posebno hudo se je zemlja stresla ob Savi, kakor se nam piše. Ptiči in kokoši so bili zbegani. Zemlja se je zibala tri sekunde.

(Slovansko pevsko društvo na Dunaji) je dne 2. decembra ob cesarjevi štiridesetletnici privedilo na korist revnih otrok češke šole in otroškega vrta društva „Komenský“ na Dunaji koncert, ki se je sijajno zvršil. Navzočnih je bilo več čeških državnih poslancev, dvornih svetnikov, vseučilišnih profesorjev itd. Prva pevska točka je bila lepa Jahodova skladba „Hercegovac“. Druga točka je bila dr. Lenoča ad hoc zloženi slavnostni prolog. Tretja točka je bila mogočna najnovejša skladba Dvořakova „Psalm 149“ za mešani zbor. Pevci so pokazali, da je Slovanu petje prirojeno. Gosp. Borecky se je pokazal izvrstnega umetnika na gosli. Moški zbor je nato zapel našega g. Gerbića: „Želja Slovencev na tujem“ in Zajčev zbor „Zora“ iz Gunduličeve tragedije „Ariadne“. Gdč. Olga Hueber je izborna igrala na klavirju. Program je završil dr. Prohaske mešani zbor: „Z luhi slovenských“. Slovansko pevsko društvo sme biti ponosno na svoj vspeh.

Telegrami.

Dunaj, 9. decembra. Tretji večer slov. kluba zelo živahen. Berilo g. Ciperla vsprejeto z velikim veseljem. Navdušene napitnice slovenskemu mecenu g. Goriupu in ustanovnikom podpornega društva, mej katere je pristopil tudi g. Poznik, inženir v Dunajskem Novem Mestu. Slava!

Dunaj, 10. dec. Član gospodske zbornice profesor Neumann je umrl.

Gradec, 9. dec. Cesar bo prihodnje dni prišel v Gradec k otvorjenju tehnične visoke šole. Mudil se bo samo kaki dve uri.

Novi Sad, 9. dec. Patrijarh srbske cerkve, German Angjelić, je umrl.

Pariz, 10. dec. V departementu Var je bil izvoljen komunard general Cluseret.

Rim, 10. dec. Zbornični odbor je enoglasno potrdil vojaške naredbe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	747-5	-2-6	brezv.	oblačno	
8. u. pop.	746-9	-2-2	sl. vzh.	"	0-00
9. u. zveč.	746-9	-1-2	"	"	
Srednja temperatura -3-4° C., za -3-1° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

10. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 55 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	82 " 35
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 30
Papirna renta, davka prosta	97 " 35
Akcije avstr.-ogerske banke	874 " -
Kreditne akcije	299 " 60
London	121 " 85
Srebro	- " -
Francoski napoleond.	9 " 65
Cesarski cekini	5 " 78
Nemške marke	59 " 75

DR. VALENTINA ZARNIKA

ZBRANI SPISI.

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po naj-novejšem uzorec in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastno-ročni podpis. — Cena knjižice je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani. (6)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborno branilno sredstvo zoper davico, boleznj v grlu, pljučnih vejah in pljučah so

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar **Piccoli v Ljubljani**, Dunajska cesta. Njemu naj se pošljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmijaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapacirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapacirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špejaliteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medljatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., zimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvirje za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franco.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih puščah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Vozni red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadralni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	8-15 zvečer	7— zjutraj	8-45 zvečer	1-20 popold.	—
Mürzzuschlag "	11-47 " "	10-25 "	1-50 po noči	5-35 "	—
Gradec "	1-41 po noči	12-55 popold.	5-50 zjutraj	9-25 zvečer	10-50 zjutraj
Maribor "	2-56 "	2-26 "	8-09 "	11-40 po noči	2-32 popold.
Pragarsko "	3-23 "	—	8-48 "	12-23 "	3-35 "
Celje "	4-21 "	3-48 "	10-18 dopold.	1-54 "	6— zjutraj
Laški Trg "	—	4-3 "	10-34 "	2-11 "	6-22 "
Zidani Most "	4-53 zjutraj	4-38 "	11-27 "	2-47 "	6-23 "
Litija "	—	5-22 "	12-20 "	3-47 "	7-11 zvečer
Ljubljana "	6-6 "	6-5 zvečer	1-17 popold.	4-55 zjutraj	8-32 "
Postojna "	7-30 "	7-45 "	3-24 "	7-05 "	9-21 zj. Prih.
Št. Peter "	7-53 "	8-08 "	3-55 "	8-03 "	1-58 po noči
Divača "	8-20 "	8-41 "	4-33 "	8-48 "	2-48 "
Nabrežina "	9-03 "	9-28 "	5-41 "	9-54 dopold.	3-59 "
Trst Prihod	9-28 "	9-55 "	6-17 zvečer	10-30 "	5-40 zjutraj
					6-30 "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadralni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8— zvečer	7— zjutraj	9-55 dopold.	6-20 zvečer	8-10 zvečer
Nabrežina "	8-48 "	7-37 "	10-51 "	7-11 "	9-35 "
Divača "	9-39 "	8-31 "	11-56 "	8-23 "	11-35 "
Št. Peter "	10-16 "	9-5 "	12-56 popold.	9-15 "	1-2 po noči
Postojna "	10-34 "	9-25 dopold.	1-21 "	9-42 "	1-43 "
Ljubljana "	11-55 po noči	10-52 "	3-11 "	12-30 po noči	5-12 zjutraj
Litija "	—	11-31 "	4-1 "	1-24 "	6-27 "
Zidani Most "	1-10 "	12-40 popold.	5-3 "	2-30 "	7-58 "
Laški Trg "	—	1-3 "	5-26 "	2-55 "	8-33 "
Celje "	1-42 po noči	1-20 "	5-46 "	3-18 "	9-2 dopold.
Pragarsko "	2-45 "	—	7-17 zvečer	4-53 zjutraj	11-21 "
Maribor "	3-13 zjutraj	2-50 "	8-2 "	5-45 "	12-40 popold.
Gradec "	4-36 "	4-25 "	10-29 "	8-10 "	4-40 "
Mürzzuschlag "	6-49 "	6-55 zvečer	2-8 po noči	11-47 dopold.	9-40 zj. Prih.
Dunaj Prihod	9-50 "	10-15 "	6-38 zjutraj	4— popold.	—

Druge železniške zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter Odhod	zjutraj 8-10	dopold. 9-15	zvečer 9-28
Reka Dohod	9-54	11-20	11-32
Reka Odhod	zjutraj 5-35	popold. 5-30	zvečer 8—
Št. Peter Dohod	7-41	7-55	10-2

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most Odhod	zjutraj 5-10	popoldne 12-50	popold. 5-15
Zagreb Dohod	8-13	5-21	8-01
Zagreb Odhod	popoldne 12-30	zvečer 9-40	zjutraj 8-14
Zidani Most Dohod	4-15	12-42	10-47

Nabrežina—Gorica.

Nabrežina Odhod	dopold. 9-9	dopoldne 10—	popold. 5-35	zvečer 10—
Gorica Dohod	10-2	11-18	6-46	11-37
Gorica Odhod	zjutraj 5—	zjutraj 9-20	popoldne 5-17	zvečer 7-41
Nabrežina Dohod	6-41	10-38	6-41	8-38

Maribor—Celovec.

Maribor Odhod	dopold. 9-10	popold. 3-5
Celovec Dohod	popold. 1-52	zvečer 7-30
Celovec Odhod	popoldne 1-55	zjutraj 8-34
Maribor Dohod	zvečer 6-3	popoldne 12-22

Pragersko—Kaniža.

Pragersko Odhod	zjutraj 3-30	dopoldne 9-35	zvečer 8-10
Kaniža Dohod	6-02	popoldne 1-15	11-39
Kaniža Odhod	12-27	popoldne 2-45	zjutraj 5-26
Pragersko Dohod	2-30	popoldne 6-12	8-08

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.